

Orientační běh za historií, kulturou a sportem ve Varnsdorfu

O co se jednalo – Byl to projekt sportovně i kulturně-historicky vzdělávací.

Naší náplní bylo vytvářet trasy v mapách Varnsdorfu, po rozdělení lidí do jednotlivých týmů, které byly celkem čtyř, jsme měli za úkol v terénu zmapovat a vyfotit zajímavé historické, architektonické, zdobné, nebo nějak zapomenuté a zajímavé detaily, o nichž se už dnes moc, nebo nejsou tolik známé. Následně byla vytvořena trasa, po které jsme šli, a do mapy Varnsdorfu byly zakresleny námi vybrané objekty pod jednotlivými čísli. Tyto námi vytvořené mapy byly rozdány mezi týmy tak, aby žádný tým neměl svou mapu a musel jít podle mapy vytvořené jiným týmem.

Kdo byl náš vedoucí - Náš projekt měl na starost Pan učitel Ing. Petr Dopita, který nám ze začátku zadal všechny potřebné informace k tvorbě projektu, dále jsme už pracovali v týmech, které jsme si zvolili. V čele každého týmu byl jeden vedoucí.

Cíl – cílem bylo správně najít a přiřadit k obrázkům čísla objektů z mapy, které zadal tým protivníků.

První projektový den 31. 10. 2017

Na prvním projektovém dni jsme se sešli ve škole a následně jsme šli vybírat a fotit různé objekty po městě, které jsme následně zakreslovali do map. Bylo nám přiděleno území od školy až k Riu západně od Mandavy a vytvořili jsme trasu dlouhou čtyři kilometry. Časová náročnost byla asi tři hodiny. Výpravu jsme směřovali od školy k překrásné budově Starého nádraží nedaleko školy, prošli jsme kolem transformátoru až k Riu. Cestou zpět jsme zdokumentovali například budovu ZUŠ, která je jistě neoklasicistní chloubou města Varnsdorf, nebo sochu „Naháče“ v parku u knihovny. Tento den jsme si i přes nepřízeň počasí všichni užili.

Druhý projektový den 14. 12. 2017

Druhý projektový den jsme již měli mapy vytvořeny. Předali jsme si je mezi týmy a pokoušeli se jít podle map jiného týmu a hledat dané objekty. Dostali jsme plánek od týmu Dutých hlav (jistě výstižná přezdívka pro Paličkův tým), který zákeřně zvolil obtížný a neprostupný terén. Cesta začínala na hřbitově a ubírala se směrem k Hrádku. Tam však rozmístili naši soupeři jednotlivé body tak zlomyslně, že se v mapě nedaly přesně určit. U některých zvláště obtížných jsme museli lézt na kluzké, namrzlé, zasněžené skály. Zbytek trasy jsme se už celí promrzlí těšili na oběd do jídelny, kde se budeme moci ohřát.

Třetí projektový den 23. 2. 2018

Třetí projektový den probíhal dosti podobně jako druhý. Než jsme mapu Benešova týmu (radši nebudeme uvádět přezdívku), mysleli jsme, že máme to nejhorší za sebou. Mýlili jsme se. Tak špatně zpracovaný okruh jsme ještě neviděli. Podle nás se projekt Benešovu týmu vůbec, ale vůbec **nepovedl**. Na mapě bylo jasné vidět, že byla vypracována narychlo, ve spěchu, nejspíše několik hodin před posledním termínem odevzdání. Nyní se však vraťme od pochybné kvality práce k naší procházce po městě. Rozhodli jsme se ze strategických důvodů prvně dojít ke kinu a až pak obejít zbytek města. Dále jsme šli kolem Starokatolického kostela, u kterého jsme se pomodlili a šli jsme dál. Mezi školkou Stonožkou a zarostlým pozemkem naproti Benešovu domu nás čekala zrada. Beneš záhudně umístil stanoviště na místo, kde bylo možno přiřadit asi tři obrázky (je vidět, že ten kluk není blbej a že dokáže svým krajně nevhodným chováním slušným lidem zamotat hlavu). Pak nás začala zužovat zima a my jsme se chtěli dostat co nejrychleji do jídelny (konec konců jako u druhého projektového dne). Proto jsme co nejrychleji obešli červený kostel a zmrzli na kost spěchali do jídelny.

Závěr:

Myslíme si, že náš okruh byl jednoznačně nejlepší, nejpropracovanější, nejpromyšlenější, neměl v sobě žádné chybné údaje, ani trasa neobsahovala náročný terén. Podle nás se nám projekt velmi povedl.

